

C/2024/2171

25.3.2024

Sag anlagt den 5. februar 2024 — Meta Platforms Ireland mod Kommissionen

(Sag T-55/24)

(C/2024/2171)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Meta Platforms Ireland (Dublin, Irland) (ved advokaterne A. Komminos, G. Forwood, I. Sarvas og H. Gafsen)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Det første og det andet anbringende tiltrædes, og det fastslås, at artikel 5, stk. 2, andet punktum, og artikel 5, stk. 4, i delegeret forordning (EU) 2023/1127 ⁽¹⁾ ikke finder anvendelse på sagsøgeren, hvorfor Europa-Kommissionens gennemførelsesafgørelse C(2023) 8176 final af 27. november 2023 om fastsættelse af tilsynsgebyrer for Facebook og Instagram i henhold til artikel 43, stk. 3, i Europa-Parlamentets og Rådet forordning (EU) 2022/2065 ⁽²⁾ annulleres.
- Det tredje, det fjerde, det femte og det sjette anbringende tiltrædes, og Europa-Kommissionens gennemførelsesafgørelse C(2023) 8176 final af 27. november 2023 om fastsættelse af tilsynsgebyrer for Facebook og Instagram i henhold til artikel 43, stk. 3, i Europa-Parlamentets og Rådet forordning (EU) 2022/2065 annulleres.
- Der anordnes i henhold til artikel 88 i Rettens procesreglement de foranstaltninger med henblik på sagens tilrettelæggelse, der er anmodet om i det tredje anbringende, for så vidt som Retten finder det nødvendigt.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsøgerens omkostninger og udgifter i forbindelse med denne sag.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat seks anbringender.

1. Første anbringende om, at den anfægtede afgørelse var ukorrekt, for så vidt som den maksimale samlede grænse for sagsøgerens gebyr heri blev beregnet ud fra Meta Platforms, Inc.' globale overskud på grundlag af tilsynsgebyrforordningens artikel 5, stk. 2, andet punktum, idet denne bestemmelse er i strid med artikel 43, stk. 4 og 5, i forordningen om digitale tjenester og artikel 290, stk. 1, TEUF, og det derfor i medfør af artikel 277 TEUF skal fastslås, at den ikke kan finde anvendelse.
2. Andet anbringende om, at den ordning, der er fastsat i tilsynsgebyrforordningens artikel 5, stk. 4, er i strid med artikel 43, stk. 5, litra b), i forordningen om digitale tjenester, artikel 290, stk. 1, TEUF, proportionalitetsprincippet og ligebehandlingsprincippet, hvorfor det i medfør af artikel 277 TEUF skal fastslås, at tilsynsgebyrforordningens artikel 5, stk. 4, ikke kan finde anvendelse.
3. Tredje anbringende om, at den anfægtede afgørelse er behæftet med en tilsidesættelse af sagsøgerens ret til at blive hørt med hensyn til beregningen af de såkaldte »restbeløb« og AMAR-metoden.

⁽¹⁾ Kommissionens delegerede forordning (EU) 2023/1127 af 2.3.2023 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2022/2065 for så vidt angår de detaljerede metoder og procedurer vedrørende det tilsynsgebyr, som Kommissionen pålægger udbydere af meget store onlineplatforme og af meget store onlinesøgemaskiner (EUT 2023, L 149, s. 16).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2022/2065 af 19.10.2022 om et indre marked for digitale tjenester og om ændring af direktiv 2000/31/EF (forordning om digitale tjenester) (EUT 2022 L 277, s. 1).

4. Fjerde anbringende om, at den anfægtede afgørelse er behæftet med en begrundelsesmangel med hensyn til AMAR-metoden.
 5. Femte anbringende om, at metoden til beregning af AMAR i den anfægtede afgørelse er fejlagtig og tilsidesætter artikel 290, stk. 1, TEUF og artikel 291, stk. 2, TEUF, artikel 33, stk. 3, artikel 43, stk. 4, og artikel 87 i forordningen om digitale tjenester, tilsynsgebyrforordningens artikel 4, stk. 2, og proportionalitetsprincippet.
 6. Sjette anbringende om, at beregningen af sagsøgerens tilsynsgebyr er fejlagtig og tilsidesætter artikel 43, stk. 5, litra b) og c), i forordningen om digitale tjenester.
-